

миралъ са видѣ слабъ и са принуди да отплува къмъ Египетъ, дано поне тамъ направи сполученъ походъ.

Между туй Турците бѣхж са распалили и некажж да продължаватъ тѣзи първы успѣхы. Капетанъ-паша поиска да нападне на руската флота, която са измайваше на Тенедосъ; нъ като му са разбражж твърдѣ злѣ знаковетъ за заповѣдъ, той прѣтърпѣ поражение и са принуди да са върне въ Цариградъ, дѣто заплати несполуката съ главата си.

Английската флота отиде въ Египетъ, дѣто я выкахж на помощъ Мамелюците, за да изгонѣтъ отъ тамъ Турците и да повѣрѣтъ Мехмедъ-Аали паша, когото Портата бѣше назначила за управитель на тѣзъ страна.

Английцитѣ усвоихж съ голѣма леснина Александрія (1807), нъ при Розетта не сполучихж. На-скоро Мехмедъ-Аали ги принуди да очистѣтъ и Александрія, тѣй щото новый паша станж единственый господарь на Египетъ.

Селимъ продължаваше изпълненіето на своитѣ прѣобразователны планове, като са грьжѣше най-много да слѣе войскитѣ и да състави тѣхнитѣ отдѣленія по реда на Европейцитѣ. Нъ плановѣтъ на царя намѣрвахж голѣмы противници у околнитѣ му, които са ползувахж отъ всяка случка, за да забавятъ прѣобразованіята.

При низамытѣ, които назяхж укрѣпеніята на Вьспора, бѣхж присѣдинили и 6,000 Азіятцы отъ трапезундската областъ. Тѣзи помощници са наричахж *ямацы*. Отъ тѣхъ са породихж голѣмытѣ смущенія, които докарахж страшы крѣвопролитія и паданьето на Селима. Между низамытѣ и ямацитѣ на Румели-Кавакъ произлѣзохж прѣшпирни, които са отзовахж и на азіатскыя брѣгъ и докарахж работытѣ до крѣвопролитіе.

Ямацитѣ са събрахж при Біюк-Дере и си избрахж за началникъ Кабакчиюглу. Слѣдъ нѣколко денье тѣ влѣзохж въ Цариградъ да си отмыцаватъ. Като достигнахж до Ат-Мегданъ, тѣ изнесохж тамъ котлытѣ на всичкытѣ еничерскы отдѣленія и написахж имената на всичкы сановници, които не имъ сжж угодны. По заповѣдъ на Кабакчиюглу